

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

C. Qvondam Hildesemen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Diaconum Card. deputavimus auditorem: coram quo cum fuisset aliquandiu litigatum, & idem nobis quod invenerat fideliter retulisset, nos rationibus utriusque partis diligenter auditis & cognititis, tibi adjudicantes Ecclesiam nominatam, ad quem de jure spectabat, te ab impetitione prædicti adversarij tui prorsus absolvimus, perpetuum super hoc sibi silentium imponentes. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis & absolutionis &c. Datum Laterani XIII. Kalendas Martij.

C. QVONDAM HILDESEMEN.
Episcopo. [Sine salutatione.

Epist. 174.
Ne quis propria auctoritate, sine consensu Papæ, ex una Ecclesia in aliã migrer. Vide supra epist. 155.

QUOD tibi apostolicæ salutationis alloquium denegamus, non ex malevolentia nostra procedit; sed cum olim præter auctoritatem apostolicæ sedis, ad quam cessiones, depositiones, & translationes Episcoporum spectare noscuntur, ad Herbipolen. Ecclesiam ab Ecclesia præsumpsisses Hildesemen. transire, Archiepiscopis & Episcopis Alemanniæ ac tibi ipsi (si tamen ad te literæ nostræ pervenerunt) & tam Herbipolen. quam Hildesemen. Capitulo contra te literas curavimus destinare: quas cum ad eos ad quos mittebantur, sicut ex relatione cursorum nostrorum accepimus, noverimus pervenisse, ab ipsis juxta tenorem ipsarum in te credimus fuisse processum. Sanè non erat nobis tutum in hoc articulo dissimulare apostolicæ sedis injuriam, aut privilegiorum nostrorum æquanimiter sustinere jacturam, ne dissimulatio in approbationem & taciturnitas in consensum posset ab aliquibus allegari. Unde malimus in te, licet olim dilectum nobis, cum in minori essemus officio constituti, aliquam exercere vindictam, quam impunitus excessus trahe-retur à posteris in exemplum. Miramur autem non modicum, & non sine ratione movemur, quod contra nos ausus es ponere os in cælum, asserens quod contra te nec citatum nec convictum non fuerat sententia proferenda. Sed ecce, in quo alterum judicas, te ipsum condemnas, cum tuum non fuerit de superiori temerè judicare, & in eo quod in excusationem tuam immo potius accusationem nostram allegas, tertium membrum omiseris, cum in manifestis non sit ordo judiciarius requirendus. Verùm utrum excessus tuus fuerit manifestus, conscientia tuæ relinquimus discernen-

dum, cum non potuerit esse occultum quod tam publicè factum fuit & per totam Teutoniã publicatum. Tu etiam confessus videris de crimine, cum in literis ad nos directis, quas adhuc apud nos in testimonium reservamus, Herbipolen. te præsumpsisses Episcopum appellare. Nec credere de facili debuisses quod in odium tuum aut in exaltationem alicujus & depressionem alterius duximus procedendum, cum te dilexerimus hæcenus, & adhuc etiam (nisi forsitan tu ipse impedias) diligimus; & non gloriosum, sed periculosum, nobis existeret, in favorem alicujus in te proferre sententiam, aut aliquem ex malevolentia condemnare. Omni ergo excusatione cessante, si apud nos desideras gratiam invenire, mandatum studeas apostolicum adimplere; non rediens ad Hildesemen. Ecclesiam, & ab Herbipolen. recedens; ut tunc tandem, quem circa te in hoc etiam geramus affectum, evidentè agnoscas.

NOBILI VIRO VV. COMITI
Casertan.

LICET hæcenus inter ceteros Principes regni Siciliae specialem de nobilitate tua fiduciam haberemus, nunc tamen prudentiam tuam in opere manifestissime sumus experti, quæ talia nuper per Dei gratiam procuravit ex quibus honor Regis & noster ac regni defensio ad tuum magnificè provenient incrementum. Accepimus enim, & pro certo tenemus, quod Duibuldum, occultum olim nunc autem manifestum persecutorem Regis & regni, non sine magna discretione ac prudentia captum vinculis tradidisti, qui potentior erat in regno quam Marcoualdus Dei & Ecclesiæ inimicus, immo etiam sine cujus favore dictus Mar. nec ingressum nec progressum in regnum aliquatenus habuisset. Cum igitur te & posteritatem tuam secuturam in hoc Dominus præviderit exaltandam, nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, & sub obtentu gratiæ nostræ ac debito quo carissimo in Christo filio nostro F. illustri Regi Siciliae teneris, districtè præcipimus quatenus facta tibi à Domino gratia prudenter utaris, nec des honorem tuum alij, nec gloriam tuam participes alienis. Nos enim tam in honoribus quam terra & aliis quæ à nobis duxeris postulanda, nobilitatis tuæ potentiam dante

Domino

Epist. 175.
Ut capros Regis & regni Siciliae hostes diligenter custodiat, seque modè gerat.